

ቀስተደመና ሬድዮ ትችት

ከቡናው ቀውስ እንዴት እንውጣ?

ግዙፍና ድንበር ዘለል በቡና ንግድ የተሰማሩ ኩባንያዎች ለድሃ ቡና አምራች ገበሬዎች የሚከፍሉት ዋጋ ባለፉት አምስት አመታት በሰባ በመቶ ቀንሱዋል። የሃገራችን ገበሬዎች የዛሬ አምስት አመት አንድ ኪሎ ቡና ወደውጭ ሲላክ አስከ አምስት ብር ከሃያ ሳንቲም ያገኙ ነበር። ዛሬ ለአንድ ኪሎ ቡና የሚያገኙት ሰማንያ አምስት ሳንቲም ብቻ ነው። ሃገሪቱ ወደ ውጭ የምትልከው ቡና ከመቀነስ ይልቅ ቢጨምርም ከዚህ ኤክስፖርት የምታገኘው ገቢ ከሁለት መቶ አምሳ ሰባት ሚልየን ወደ መቶ አርባ ዘጠኝ ሚልየን ወርዶዋል። በዚህ አመት ብቻ 110 ሚልየን ዶላር ኪሳራ ደርሶዋል።

ይህ ሁኔታ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ የኑሮ ተስፋቸውን በቡና ምርትና ንግድ ላይ የመሰረቱትን ወደ አስራ አምስት ሚልየን የሚጠጉ ኢትዮጵያውያንን ይህ ነው የማይባል የኑሮና የህልውና ቀውስ ላይ ጥሉዋቸዋል። በመጭው አመት ሁለት አመት ከዚህ ቀውስ መውጫው ዘዴ የማይታያቸው የሃገራችን ገበሬዎች የቡና ተክላቸውን እየመነጠሩ አንዳንዶቹ በቆሎና ሌላ ለምግብ የሚሆን እህል መዝራት ጀምረዋል። ሌሎች ደግሞ ወደ ጫት ማምረት ተዛውረዋል። የሆነ ሆኖ ይህ እርምጃ ዛሬ ተወጥረው ለተያዙበት ችግር መፍትሄ ስለማይኖር ትላንት ኦሮቸውን በተደላደለ ሁኔታ አሸንፈው ይኖሩ የነበሩ የሃገራችን ገበሬዎች ዛሬ በባንክ እና በሌላ እዳ ተወጥረው ተይዘው ለህልውናቸው የእርዳታ እህል ላይ ለመተማመን ተገደዋል።

ይህ የቡና ቀውስ ከየት መጣ? ተጠቃሚዎቹ እንማን ናቸው? ከቀውሱ እንዴት መውጣት ይቻላል?

መጀመሪያ ዋጋ ለምን ወደቀ? ላይ ላዩን ሲያዩት የቡና ዋጋ የወደቀው በአለም ገበያ ያለው አቅርቦት ከሚፈለገው በላይ ስምንት በመቶ ሆኖ በመገኘቱ ነው ተብሎዋል።

ይህ ትርፍ ምርት ታዲያ ለምን ገበያውን እንዲያጥለቀልቅ ተደረገ? ይህ የሆነበት ምክንያት ከግለብላይዜሽንና ለምዕራቡ አለም ብቻ እንዲሰራ ከተመቻቸው የኢኮኖሚ ስርዓት ጋር ተያይዞ ቀደም ሲል ገበያ የሚወጣውን የቡና ልክ ለመቆጣጠር አምራች አገሮች የነበራቸው ተቁዋም በመፍረሱ ነው። ቀደም ሲል እነዚህ አገሮች አለም አቀፍ የቡና ስምምነት ወይም «ኢንተርናሽናል ኮፊ ኦግሪሜንት» በሚለው ተቁዋም አማካኝነት እያንዳንዱ አገር በአመት የሚያቀርበው ኮታ በጋራ ስምምነት ይወስኑ ነበር። ይህ ተቁዋም የዛሬ አስራ ሶስት አመት እንዲፈርስ ተደረገ። እንደቢየትናም ያሉ አዳዲስ የቡና አምራች አገሮች በገበያው ላይ ብቅ አሉ። ነባር አምራች አገሮች ዋጋ እየቀነሰ ሲመጣ ገቢ እንዳይቀንሰባቸው ይበልጥ ለመሸጥ ተረድተዋል። ጎተራቸውን እያሙዋጠጡ ይሸጡ ጀመር። የዘይት አምራች አገሮች ኦፔክ በተባለው ተቁዋም ተደራጅተው በአለም ደረጃ የቤንዚንን ዋጋ በመጠኑም የሚቆጣጠሩበት አሰራር ሲኖራቸው የድሆች አገሮች ቡና አምራች በዚህ መልክ አጥፊ የሆነ ፋክክር ውስጥ ተዘፈቁ። ይህም በመሆኑ ይህንን ንግድ ለሚቆጣጠሩት አራት የምዕራብ ግዙፍ ድንበር ዘለል ኩባንያዎች ጨርሶ ታይቶ በማይታወቅ ሁኔታ ትርፍ የሚያካብቱበት ጎዳና ከፈተላቸው።

ሁለተኛው ጥያቄ ተጠቃሚዎቹ እንማን ናቸው? የሚለው ጥያቄ ነው። የምዕራብ አገሮች ሽማግሌት ከዚህ ምን ያገኙት ጥቅም አለ? መልሱ ምንም የለም ነው። ቡና ከድሃ አገሮች አምራች ተነስቶ አስከ ምዕራብ አገሮች የቡና ሽማግሌት አስኪደርስ ድረስ ዋጋ በዋጋ ላይ እየተጨመረ ሂዶ በኪሎ አስከ ሁለት መቶ ሃያ ብር ድረስ ይሸጣል። ከፍ ብለን እንዳልነው የሃገራችን አምራች በኪሎ የሚያገኙት ካምስት ብር ወደ ሰማንያ አምስት ሳንቲም ወርዶዋል።

የምእራብ ሸማች ግን አሁንም በኪሎ በአማካኝ ሁለት መቶ ሃያ ብር ይከፍላሉ። ከቅናሹ እዚህ ግባ የሚባል ጥቅም አላገኙም። ልዩነቱን እኪሳቸው የሚያደርጉትና ከዚህ የድሃ ገበሬዎችን ህይወት በማናጋት ላይ ካለ ኪሳራ በቢልየን የሚቆጠር ዶላር በየአመቱ የሚያካብቱት ድንበር ዘለሎቹ ግዙፍ ኩባንያዎች ናቸው።

ሶስተኛ ጥያቄ ለዚህ የገበያ አቅርቦት መትረፍረፍና ለሚከተለው የዋጋ ማሽቆልቆል ሌሎች ተጠያቂዎች አሉ ወይ? የሚለው ጥያቄ ነው። ጉዳዩን በቅርብ የሚከታተሉ መንግስታዊ ያልሆኑ ድርጅቶች ለዚህ ውድቀት ሁለት ሌሎች ተጠያቂዎች እንዳሉ ይጠቁማሉ። አንደኛ ተጠያቂዎች የድሆች አገሮች መንግስታት ራሳቸው ናቸው። ሊከተል ስለሚችለው ችግር ምንም ሳይጨነቁ የውጭ ምንዛሪ ሲያባርሩ ትናንሽ ገበሬዎች ከአመት አመት ይበልጥ እንዲያመርቱ ግፊት ያደርጋሉ። ሁለተኛ ተጠያቂዎች አይኤምኤፍና የአለም ባንክ ናቸው። ለድሃ አገሮች መንግስታት ብድር ለመስጠትና ይህ ብድር ደግሞ ከነወለዱ መከፈሉን ለማረጋገጥ የነዚህ አገሮች ልማት በኢክስፖርት ላይ እንዲያተኩር ስለዚህም እንደቡና ያሉ ለኢክስፖርት የሚሆኑ ምርቶች እንዲያድጉ ግፊት ያደርጋሉ። በዚህ መልክ የውጭ ምንዛሪ ተገኝቶ የብድራቸው መከፈል እንጂ ይህ ሁኔታ በድሃ ገበሬዎች ኑሮ የሚያስከትለው ቀውስ ጉዳያቸውም አይደለም።

ከዚህ በተጨማሪ እንግዲህ አለም አቀፉ ነጻ ገበያ ተብየው ስርአት አለ። አቶ መለስ ብለውታል። በአዲስ አበባ ይህንን የቡና ዋጋ ቀውስ አስመልክቶ በያዝነው ሳምንት በተደረገው ጉባኤ ሲናገሩ «በአለም ደረጃ ያለው የንግድና የልውውጥ ስርአት ለድሆች አገሮች ሲሆን ሙሉ በሙሉ ግፊኛ ስርአት ለመሆኑ ከዚህ ቀውስ ይበልጥ ማረጋገጫ የለም» ሲሉ ተደምጠዋል።

የዚህ በግሎባላይዜሽን ሳቢያ ግፊቷን የተባባሰው አለም አቀፍ ስርአት አሰራር ለምን ለኛ ለድሆች አገሮች አያመችም። መልሱ በጥቅሉ ሲቀርብ እንደዚህ ነው። ስርአቱ በነጻ ገበያ መርህዎች ላይ የተገነባ ስርአት ነው ተባለ እንጂ በነዚህ መርህዎች ጸንቶ የሚሰራ ስርአት አይደለም። ይህም ማለት ለምሳሌ የድሃ አገሮች ምርቶች በበለጸጉት አገሮች ከሚመረቱት ይበልጥ ርካሽ ሆነው ከተገኙ በነጻ ገበያ መርህዎች መሰረት ሃብታሞቹ ገበያ ቀርበውና ተወዳድረው በቀላሉ መሸጥ ይችሉ ነበር። ይህ እንዳይሆን የኛ ምርቶች በግምሩክ ቀረጥና በሌሎች መሰናክሎች የበለጸጉት አገሮች ገበያ ዝር እንዳይሉ ይደረጋሉ። በሌላ በኩል ደግሞ ሌላው ቀርቶ እህል በበለጸጉት አገሮችና በኛ አገሮች ሲመረት የማምረቻው ዋጋ በኛ አገሮች በጣም ዝቅተኛ ነው። አንድ ኩንታል ስንዴ ለማምረት በአሜሪካና በአውሮፓ አገሮች የሚወጣው ወጭ ከኛ አገር ሲነጻጸር ሰማይ ጠቀስ ወጭ ነው። ግን ደግሞ የነዚህ አገሮች እህል ከገበያ ኢኮኖሚ መርህዎች ውጭ በመንግስት ድጎማ እየታገዘ በኛ አገሮች በአልባሌ ዋጋ ገበያ እንዲቀርብና የሀገሮቻችንን ገበሬዎች ተወዳድሮ እንዲያሸንፍና ህልውናቸውን እንዲያናጋ ይደረጋል። በአጭሩ የነጻ ገበያ ህግጋት ለበለጸጉት አገሮች ሲያመቹ ይከበራሉ። ለነሱ ካላመቹ ደግሞ አይን ባወጣ ሁኔታ ይሻራሉ። የስርአቱ ግፊኛነት እንዲ መልኩ ይኸ ነው። ለሁሉም በእኩል አይሰራም።

ይህ አይነቱ ግፊኛ አሰራር ለዘመናት የቆየ አፍሪካንም ሆነ ሌሎችን የደቡብ አገሮች ለድቀትና ለሁዋላ ቀርነት የዳረገ አሰራር ነው። አዲስ አይደለም። አዲስ ነገር ቢኖር ከቀዝቃዛው ጦርነት ማብቃት ወዲህ በአለም ደረጃ የተንሰራፋው የግሎባላይዜሽን የኢኮኖሚ ስርአት ይህ የተዛባ አሰራር ይበልጥ እንዲዛባና በቢልየን የሚቆጠሩ የአለም ዜጎችን ከአለት እለት እየከፋ ለሚሄድ ድህነት እየዳረገ የሚሄድበት ሁኔታ ዛሬ ከመቼውም ጊዜ ይበልጥ እየተመቻቸ መሄዱ ነው።

መፍትሄውስ ምንድን ነው? ኦክስፋም የተባለው መንግስታዊ ያልሆነ ድርጅት ይህንን የቡና ቀውስ አስመልክቶ ባለፈው ሳምንት ከአዲስ አበባ አለም አቀፋዊ ዘመቻ ሲከፍት ይዞ የተነሳው መፈክር «ለቡና ተገቢ ዋጋ ይከፈል» የሚል መፈክር ነው። ከዚህ ተነስቶ ለወቅቱ ችግር የሚሰነዝራቸው አራት መፍትሄዎች

1ኛ. በአለም አቀፍ ደረጃ የቡናን ገበያ የሚቆጣጠሩት አራት ግዙፍ ድንበር ዘለል ኩባንያዎች ላይ መንግስታትም ሆኑ መንግስታዊ ያልሆኑ ድርጅቶች አስፈላጊውን ጫና በማድረግ እነዚህ ኩባንያዎች ለአምራች ገበሬዎች የሚከፍሉትን ዋጋ ከፍ እንዲያደርጉ ማስገደድ

2. በአሁኑ ጊዜ የቡና ምርት ተትረፍርፎ ስለሚገኝ ትርፍ የሆነውን ቡና ማቃጠል

3. ከቅርብ ጊዜ ወዲህ በአለም ገበያ ላይ ጥራትና ደረጃ ያልጠበቀ ቡና በሰፊው እየተመረተ በመምጣቱ ጥራትና ደረጃ ያልጠበቀ ቡና ገበያ እንዳይቀርብ ጥብቅ ቁጥጥር እንዲደረግ

4. የቡና አምራች አገሮች መንግስታት ገበሬዎች ከቡና ማምረቱ ተግባር በተገደቡ ለምግብ የሚሆን ሰብል የሚያመርቱበት ሁኔታዎች እንዲያመቻቹላቸው አሳስቡዋል።

ይህ በአጭር ጊዜ መሰራት አለበት የመባለውን የሚጠቁም ነው። ከዚህ አልፎ ደግሞ ከጥቂት አመታት ወዲህ ለቡና ብቻ ሳይሆን በአጠቃላይ በደቡብ አገሮች ለሚመረቱ እቃዎች ይሰራል ተብሎ የታሰበ «ፌይር ትሬድ» ወይም ፍትሃዊ ልውውጥ የሚል ንቅናቄ አለ። የዚህ መሰረተ ሃሳብ የደቡብ አምራችን ከበለጸጉት አገሮች ሸማች ጋር የሚያገናኙ የሸያጭ መዳከሞች በያለበት ማቁዋቁዋምና አሁን በአለም አቀፍ ደረጃ ተደላድሎ ካለው የንግድ አሰራር ውጭ ለደቡብ አገሮች አምራች ተገቢ ዋጋ እየከፈሉ አነስተኛ በሆነ ትርፍ ለበለጸጉት አገሮች ሸማች ማቅረብ የሚል ሃሳብ ነው። በአሜሪካም ሆነ በአውሮፓ በዚህ መልክ ከደቡብ ሸማች በተገቢ ዋጋ እየተገዙ ምርቶች ለበለጸጉት አገሮች ሸማች በተመጣጣኝ ዋጋ የሚቀርቡባቸው ሱቆች በመስፋፋት ላይ ይገኛሉ።

ይህ የፌይር ትሬድ ንቅናቄ እያደገ የሚሄድ ንቅናቄ ነው። ግን ደግሞ ይህ ብቻ በግሎባል ይዜሽንና በአለም አቀፍ የኢኮኖሚ ስርአት እየተባባሱ ለሄዱት የድሆች አገሮች ችግሮች ዘላቂና አጠቃላይ መፍትሄ አይሆንም። እነዚህ አገሮች ዛሬ የሃገራቸውን ጥቅም ረስተውና ለህዝቦቻቸው ያለባቸውን ሃላፊነት ዘንግተው ለዚህ አለም አቀፍ የግሎባላይዜሽን ስርአት የተንበረከ ኩ መሪዎቻቸውን አስወግደው በአለም አቀፍ ደረጃ ፍትሃዊ ለሆነ ግሎባላይዜሽን በቆራጥነት የሚቆሙ ህዝባዊና ብሄራዊ ራዕይ ያላቸው አመራሮች እንዲኖራቸው ያስፈልጋል። ይህ እስካልሆነና በበለጸጉት አገሮች ተጠንስሶ፣ ለበለጸጉት አገሮች ብቻ ተመቻችቶ በተዋቀረ አለም አቀፍ ስርአት ውስጥ ገብቶ በመዳከር የሃገር ልማትና እድገት እናመጣለን ማለት የማያዋግ ህልም እንደሆነ መገንዘብ ያስፈልጋል።

14/2/2002
23/1/2002